

Шайновъ. Интересно.

Смарайда, Тоя човѣкъ е нѣщо неспокоенъ. По едно време тѣй се смути, че . . .

Шайновъ. (Засмѣнъ). Та ти кому не си взела ума, че нѣма да подлудишъ и тогова. Старчето е старче и пакъ глътна вѣдицата, та този ли?

Смарайда. Напротивъ. У тогози азъ за пръвъ пѣтъ срещамъ това. На нищо не се подава.

Камбуровъ. А тукъ какви ги бѣше заприказвалъ.

Смарайда, Именно. Тукъ бѣше другъ. А при мене изведнажъ се промѣни. И какво не правихъ — не би! Стоеше при мене като скала. Азъ оставамъ съ впечатление, че той е една съмнителна личностъ.

Камбуровъ. Та за какво има да е такъвъ?

Смарайда. Не знамъ, но не е като другитѣ. Докато бѣше при мене три пѣти си гледа часовника. Помислихъ си: трѣбва да е жененъ; ревнува много и мисли какъ трѣбва да следи жена си.

Камбуровъ. И това се случва. Види се знае кога е срещата на жена му и се измъчва, защото мисли за нея.

Шайновъ. Но чудно, че преди малко не бѣше такъвъ.

Камбуровъ. Предполагамъ, че като бѣше при насъ той вършеше всички тия волности, за да заглуши съвестята. А при Смарайда ревнивста е избухнала.

Смарайда. Нѣщо подобно, но какво е не мога каза